

ฟิลิปปินส์ปรับลดคาดการณ์การเติบโตของ GDP ปี 2569

กระทรวงเศรษฐกิจ การวางแผน และการพัฒนาฟิลิปปินส์ (Department of Economy, Planning, and Development: DEPDDev) เปิดเผยว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.5 – 4.5 ต่ำกว่าเป้าหมายที่รัฐบาลคาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 5 – 6 อย่างมีนัยสำคัญ โดยสาเหตุหลักมาจากการใช้จ่ายภาครัฐที่ต่ำกว่าเป้าหมาย ประกอบกับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกา และอิหร่าน ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจชะลอตัวลง

นาย Arsenio M. Balisacan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การวางแผน และการพัฒนา คาดว่าสถานการณ์จะปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 และจะสามารถบรรลุเป้าหมายการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.5 – 4.5 ในปี 2569 ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้ โดยคณะกรรมการประสานงานด้านงบประมาณเพื่อการพัฒนา (Development Budget Coordination Committee: DBCC) จะประกาศประมาณการเศรษฐกิจมหภาคฉบับปรับปรุงใหม่อย่างเป็นทางการเร็วๆนี้ ซึ่งคาดว่าค่าใช้จ่ายของภาครัฐจะเพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 หลังจากอัตราการเติบโตของรายจ่ายในไตรมาสแรกชะลอตัวลงอยู่ที่ร้อยละ 4.8 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2568 ที่มีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 18.7 การใช้จ่ายภาครัฐที่ต่ำกว่าคาดการณ์เพียงปัจจัยเดียว ส่งผลให้อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ลดลงประมาณร้อยละ 1 หากการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผน เศรษฐกิจในไตรมาสแรกจะอยู่ที่ร้อยละ 3.8 แทนที่จะเป็นร้อยละ 2.8 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในไตรมาสที่สองยังคงเผชิญแรงกดดัน เนื่องจากผลกระทบจากการชะลอตัวในไตรมาสแรกและผลกระทบจากช่วงครึ่งหลังของปี 2568 การใช้จ่ายภาครัฐต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ รวมถึงผลกระทบจากภาวะวิกฤตการณ์ราคาน้ำมันท่ามกลางสงครามในตะวันออกกลาง ส่งผลให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้โดย GDP ในช่วงเดือนมกราคม – มีนาคม 2569 ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.8 ลดจากร้อยละ 3 ในไตรมาสที่ผ่านมา

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ

และลดลงจากร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันของปี 2568 ซึ่งการปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญในไตรมาสแรกและอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางเป็นปัจจัยและแรงกดดันจากภายนอก ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อสูงกว่าเป้าหมายที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ (Bangko Sentral ng Pilipinas: BSP) กำหนดไว้อยู่ที่ร้อยละ 2 – 4 ตั้งแต่สงครามในตะวันออกกลางเริ่มขึ้นในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2569 โดยอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีอยู่ที่ร้อยละ 4.5

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยภายนอกประกอบกับปัจจัยภายในประเทศ กรณีการทุจริตในภาครัฐในปี 2568 ซึ่งเชื่อมโยงเจ้าหน้าที่รัฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติ และผู้รับเหมา กับโครงการควบคุมน้ำท่วมที่ไม่ได้มาตรฐานหรือไม่มีการดำเนินการจริง รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อเนื่อง โดยสาเหตุของปัญหาอยู่ที่ความอ่อนแอของสถาบันภาครัฐ ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงและฟื้นฟูความเชื่อมั่นต่อนโยบายสาธารณะ และการบริหารงานของรัฐบาล โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรับผิดชอบและความโปร่งใสในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและผู้บริโภคต่อกระบวนการทำงานและระบบธรรมาภิบาลของประเทศ จะช่วยดึงดูดการลงทุนเพิ่มขึ้น

ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 แต่การรักษาเสถียรภาพด้านราคาและการควบคุมอัตราเงินเฟ้อยังคงเป็นความท้าทายสำคัญ เนื่องจากแรงกดดันด้านราคาที่เกี่ยวข้องอาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเพิ่มความเปราะบางด้านความยากจน ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของอัตราเงินเฟ้อเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น สิ่งสำคัญคือการป้องกันไม่ให้เกิดแรงกดดันด้านอัตราเงินเฟ้อกลายเป็นปัจจัยที่ยืดเยื้อ เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อถึงแม้ว่าเศรษฐกิจจะมีศักยภาพในการรักษาการเติบโต แต่หากไม่สามารถปรับการคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของรัฐบาล โดยเฉพาะกรอบเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อของธนาคารกลางฟิลิปปินส์ก็อาจส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุทั้งเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลดความยากจนได้ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางฟิลิปปินส์คาดว่า ปี 2569 อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 6.4 ก่อนปรับลดลงอยู่ที่ร้อยละ 4.5 ในปี 2570 และร้อยละ 3.1 ในปี 2571 ทั้งนี้ ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 25 จุดพื้นฐาน (basis points: bps) อยู่ที่ร้อยละ 4.75 การดำเนินการดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของการพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวม สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเดือนตุลาคม 2568 และเป็นระดับสูงสุดในรอบเกือบ 1 ปี ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2568 ที่มีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 5

รองศาสตราจารย์ Francisco Cid L. Terosa อดีตคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเซียและแปซิฟิก กล่าวว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2569 จะได้รับผลกระทบจากทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในประเทศ อาทิ ปัญหาระบบการคลังภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนภาวะการลงทุนที่ซบเซา และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ชะลอตัวลง ทั้งนี้ คาดว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจในไตรมาสถัดไปจะได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากนโยบายการคลังที่เอื้อต่อการขยายตัว ร่วมกับการบริโภคภายในประเทศที่ยังคงมีความแข็งแกร่ง การเร่งรัดการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐจะก่อให้เกิดผลกระทบเชิงทวีคูณต่อระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการผลิต การสร้างรายได้ และการจ้างงาน ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการบริโภคภายในประเทศให้ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ

ข้อตกลงหยุดยิงระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิหร่าน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคธุรกิจและแผนการลงทุน เนื่องจากมีส่วนสำคัญในการบรรเทาแรงกดดันด้านภาวะเงินเฟ้อ เปิดช่องทางห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนการฟื้นฟูการค้าและพาณิชย์ให้กลับมามีเสถียรภาพอีกครั้ง

ที่มา: หนังสือพิมพ์ *Business World*

บทวิเคราะห์และข้อคิดเห็น

● กระทรวงเศรษฐกิจ การวางแผน และการพัฒนาฟิลิปปินส์ (DEPDev) ปรับแนวโน้ม GDP ฟิลิปปินส์ ปี 2569 ลดลงอยู่ที่ร้อยละ 3.5 – 4.5 จากเดิมที่ร้อยละ 5 – 6 สะท้อนถึงแรงกดดันต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจฟิลิปปินส์จากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐที่ต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งส่งผลให้การลงทุนภาครัฐและโครงการโครงสร้างพื้นฐานชะงักงัน รวมถึงสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิหร่านที่ส่งผลกระทบต่อราคาพลังงาน ต้นทุนการผลิต และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ ทั้งนี้ ภาวะเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงกว่ากรอบเป้าหมายของธนาคารกลางฟิลิปปินส์อาจทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคชะงักงันและเพิ่มต้นทุนการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน ส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนในบางภาคส่วนมีแนวโน้มชะงักงัน อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ยังมีปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนการเติบโต ได้แก่ การบริโภคภายในประเทศที่ยังมีความแข็งแกร่ง การฟื้นตัวของค่าใช้จ่ายภาครัฐในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 รวมถึงความเป็นไปได้ที่การคลี่คลายของสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศจะช่วยลดแรงกดดันด้านราคาพลังงานและฟื้นฟูความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ สำหรับผู้ประกอบการไทย ผลกระทบในระยะสั้นอาจเกิดจากความต้องการนำเข้าของฟิลิปปินส์ที่ชะงักงัน โดยเฉพาะสินค้าและบริการเพื่อการลงทุน สินค้าอุปโภคบริโภคประเภทคงทน และสินค้าฟุ่มเฟือย เนื่องจากภาคธุรกิจและผู้บริโภคอาจเพิ่มความระมัดระวังด้านการใช้จ่าย ขณะเดียวกัน ต้นทุนด้านพลังงานและโลจิสติกส์ที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อราคาสินค้านำเข้าและความสามารถในการแข่งขันของผู้ส่งออกไทย อย่างไรก็ตาม การชะงักงันทางเศรษฐกิจดังกล่าวอาจเป็นโอกาสสำหรับสินค้าไทยบางกลุ่มที่มีความจำเป็นต่อการบริโภคและภาคการผลิต เช่น อาหารและสินค้าเกษตรแปรรูป เครื่องดื่ม สินค้าอุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้าง อุตสาหกรรม ตลอดจนสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากฟิลิปปินส์ยังคงพึ่งพาการนำเข้าเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศและการขยายตัวของเมือง นอกจากนี้ หากรัฐบาลฟิลิปปินส์สามารถเร่งรัดการลงทุนภาครัฐและปรับปรุงระบบธรรมาภิบาลเพื่อสร้างความเชื่อมั่น จะเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อการลงทุนใหม่และอาจเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานและโครงการพัฒนาต่างๆ ในอนาคต ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยควรติดตามทิศทางเศรษฐกิจและนโยบายภาครัฐของฟิลิปปินส์อย่างใกล้ชิด ปรับกลยุทธ์ด้านราคาและการบริหารต้นทุน รวมถึงมุ่งเน้นสินค้าที่มีศักยภาพในการแข่งขันและตอบสนองต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในช่วงที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา
มิถุนายน 2569

นโยบายภาครัฐ เศรษฐกิจการลงทุน แนวโน้มการตลาด รายงานสินค้าและบริการ